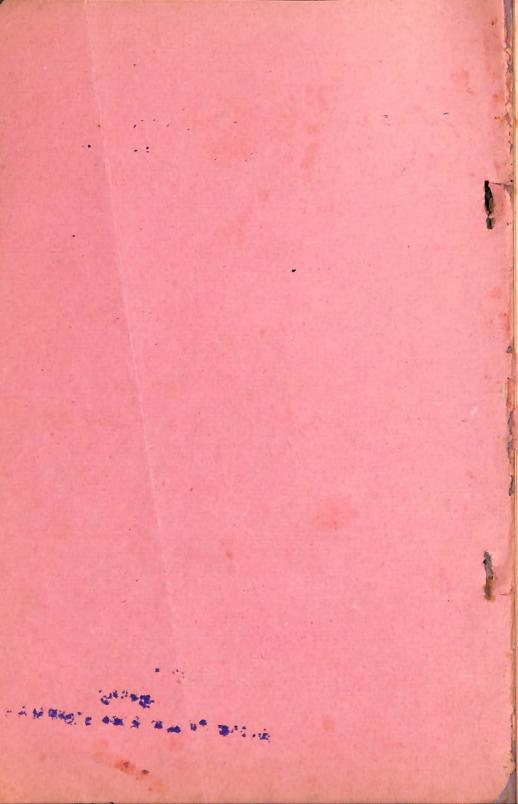
ACC NO 24918

சி**வ**மயம் திருச்சிற்றம்பலம் 680

சைவ அநுட்டான விதி

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 1993

அன்பளிப்பு :

தஞ்சாவூர்

தடராஜ பீள்ளை உகைநாதன் M.A.B. T

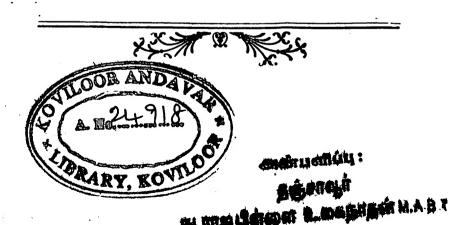
சிவமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

மகாசிவராத்திரி விழா மலர்

மெய்கண்டார் ஆண்டு 770-திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2024

ஆங்கீரஸ் - மாசி - சதுர்த்தசி

19-2-1993

THE STATE OF THE S

្តិ ប្រធានាធានា () ស្រីស្រាស់ () ស្រីស្រាស់ ()

· Programme of the contraction

hold Drive in 1985 p. 1-11 Friend in university

和斯内特的第一个(2)(4)。 "

18 -- 2 -- 1983

1.

Carlotte Carlotte

வெளியீடு எண்: 416

சிவமயம் **திருச்**சிற்ற<mark>ம்பலம்</mark>

சைவ அநுட்டா**ன விதி**

. இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடு*துறை ஆதீனம்* இருபத்து மூன்ருவது குரு மகாசந்நி**தானம்** சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நீதி அவர்கள் கட்டளேயிட்டருளியபடி வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் izcinit it in the the 1993

Jan Same

முத்**ந்பதிப்பு 1985**இரண்டாம் பதிப்பு 1993
விஸே ரு. 5—00.

ആത് അസ്ച്ല്ത്രം ഇടുന

த்ருக்கமிரைய பரப்பட்டு இரை திரைவடு துறை ஆதினம் இருபத்து முக்கு செய்யில் இருந்த சுணம் சட்ட வெய்கு செய்ய குளியபடி

்வளியிடப்பெற்றது.

ப்கூடு நில்கள் முக்கம் தட்டி இது இது விர்க்கம் இது விருத்தி அச்சகம்

ಶಹಿತ್ರೆಯ ಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

2.3

3.5

. ..

சேப்லாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய் பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பரனு வாகிக் குயிலர்ரும் பெர்ழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருமைச்சி வாய தேவன் சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு கீடூரி தழைக மாதோ.

– தவத்திரு மாதவச் சிவஞான யோகிக**்**.

சிவமயம்

உள்ளு றை

		பக்கம்
1.	சைவ அநுட்டானவிதி	1
2.	அநுட்டானம் — சுருக்கம்	22
3.	சைவ அநுட்டான மந்திரங்கள்	26
4.	அநுட்டான முத்திரைப் படங்கள்	28

முகவுரை

-

்சைவ சமயமே சமயம். ' சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லே ' என்று ஆன்ளூர் கூறும் சைவ சமய மரபில் பிறத்தற்குரிய பேறு பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணியத்தின் பயனுக வர்து பொருர்துவதாகும். 'சைவம் சிவத்தோடு தொடர்புடையது. ' சிவபெருமானே வழிபட்டால் அல்லாமல் பிறப்ப இறப்புக்களால் வருர்தும் ஆன்மாக்களுக்கு அத்துன் பத்திலிருர்து நீங்க வழியில்லே; முத்திப்பேறும் கைகூடாது.

இயல்பாகவே ஆணவமலத்தோடு கலந்து நிற்கும் ஆன்மா கிவபெருமான வழிபடுதற்குத் தகுதியற்றது. ஆணவ மலத்தி னின்றும் நீங்கி அவன் அருளே கண்ணுகக் கண்டால் அல்லா மல் அவன் இயல்பை ஒரு சிறிதும் உணரமுடியாது. அவ்வருட் பேற்றிற்கும் அவனே வழிடடுதற்கும் மலநீக்கமும் சிவவிளக்க மும் இன்றியமையாதனவாகும். அவ்வாறு மலநீக்கத்தைச் செய்து கிவஞானத்தைத் தருவது எதுலோ அது சிவதீட்சை. இத்தகு சிறப்புடைய சிவதீட்சையினப் பெற்றவரே சிவபேரு மானே வழிபடுதற்கும் சிவபுண்ணியங்களேச் செய்தற்கும் உரிய தகுதியை அடைந்து முத்திப்பேற்றிற்கு உரியவராகிருர். சிவ தீட்சை சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அப்டேகம் என நால் வகைப்படும்.

தகு இ அமையப்பெற்ற ஆசாரியரிடம் தீட்சை பெற்று, அநுட்டான முறைகளில் தேர்ச்சி பெறும்வரை சீடர்கட்கு உபயோகமாகும் வகையில் இவ்வாதீன சம்பிரதாயமுறையில் ஏட்டுச் சுவடியினிருந்து காகிதத்தில் நூறு ஆண்டுகட்கு முன் எழுதப்பெற்ற கையெழுத்துப் புத்தகமோன்று ஆதீனம் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்கள் கட்டனேயிட்டருளியபடி
17—3—85 - ல் வெளியிடப்பெற்ற இந்நூல் மறுப்திப்பு
பெற்று ஆங்கீரஸ் ஆண்டு மாசித்திங்கள் எட்டாம் நாள்
(19—2—93) மகாசிவராத்திரி விழாமலராக மலர்கின்றது.
ஆசாரியரிடத்தில் முறையாகத் தீட்சைபெற்று சைவ
ஆசார்த்தை மேற்கோள்ளும் அன்பர்கள் இந்நூலேப் பெற்றுப்
பயன்கொண்டு இன்புறுவார்களாக!

சீர் வளர் சீர் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்கள் திருவடி நீடுவாழ்க !

்ஸ்ர் மெய்கண்டதேவன் திருமரபு நீடு தழைக !

துத்திருகள் இது இந்து இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும் இருக்கும

from the state of the same

ong g**i**ng da Amagan ing ang Caron

திருவாவடு **துறை ஆதீனம்.**

Ż

சைவ அநுட்டான விதி

குரியன் உதிப்பதற்கு இரண்டு மணிக்கு முன் எழுந்து கைகால் சுத்தி செய்துகொண்டு வெண்ணீறணிந்து இறைவ இற்கு தியானிக்க. பின்னர் அதைய கர்மங்கள், பல் துலக்குத்லி நீராடல் என்பவைகளேச் செய்து தோய்ச்துலர்ந்துள்ள ஆடை அணிந்து திருநீற்றினே உத்தூளனமாக அணிந்துகோள்கு அநுட்டான பாத்திரத்தை இரண்டுமுறை அத்திரமந்திரத்தாலி குழுவிச் சுத்திசெய்து இருதைய மந்திரத்தால் சுத்த சலம் பூரித் துத் தூய்லமயான இடத்தில் சிறிது சலம்விட்டு அதன்மேல் பாத்திரத்தை வைத்து ஆசனத்திலிருந்து அநுட்டானம் பண் ணுக. குமிழி நுரை புமு முதலியவையில்லாது புனிதமுள்ள சலக்கரையிலிருந்தும் அநுட்டானம் பண்ணலாம், போக காமிகள் கிழக்குமுகமாகவும் மோக்ஷராமிகள் வடக்கு முக மாகவும் அமர்ந்து அநுட்டானம் பண்ணுக.

பூமி சுத்தி

் தாமிருக்கு**ம் பூமி**யை 'ஓம் அத்திராயபட்' என்று சலத்தி 'ஞலே புரோட்சிக்க, இதுவே பூமிசுத்தியாம்,

கணபதி, குரு வணக்கம்

இருகை ஈடுகிரல் முன்றையும் உள்ளே மடக்கி மற்றை விரல்களே ரிமிர்த்துச் சிகாய முத்திரைகொண்டு முட்டோகப் இடித்த இரண்டு கைகளினும் 'ஒம் மகா கணபதியே ஈம:' 'என்று மூன்றுதரம் தலேயின் உச்சி இருபக்கத்திலும் 'குட்டிக் கொண்டு இருகையும் கட்டிப் பெருவிரல் இரண்டும் பிணர் இட்ட ரு நமஸ்கார முத்திரையினுலே 'ஓம் சிவகுருவே ஈம:' என்று கும்பிடுதலாகிய இதுவே கணபதி குரு வணக்கமாம்.

சலசுத்தி

வலக்கை விரல்களேச் சேர்த்து நீட்டிச் சிறு விரல் கீழாகப் பதாகை முத்திரையால் சலத்தை இடமும் வலமுமாக 'ஒம் அத்திராயப்பட்' என்று நீக்கி ரிரீட்சணம், புரோட்சணம் தாடனம், அப்பியுட்சனம், தாளத்திரையம், திக்குபந்தனம், அவகுண்டனம், தேனு முத்திரையாகிய அட்டசங்காரஞ் செய்க,

நிரீட்சணம்:

வலக்கைச் சுட்டு விரஸ்யும் நடு விரஸ்யும் மடக்கி மற்றை விரல்களே நீட்டிய நிரீட்சண முத்திரையினுலே அல்லது கோகோட்ட முத்திரையினுலே பெருவிரல் அணிவிரல்களுக்கு நடுவே 'ஓம் சிவாய நம்' என்று சலத்தைப் பார்ப்பது நீரீட்சணம்.

இனி, வலக்கை அணிவிரல் பெருவிரல், கடுவிரல் மூன்றுஞ் சேர்த்து மற்ற விரல்களே கீட்டி அவ்விர விரல்களின் கடுவே பார்ப்பது கீரீட்சணம் என்பர் ஒருசாரார்.

இந்தப்பாவனே சலத்திலேயுள்ள அநுகிதத்தைச் குரிய சேத்திரத்தால் உலர்த்தி அக்கினி நேத்திரத்தால் தகனப்படுத்திச் சந்திர நேத்திரத்தினருக்கிற அமிர்தத்தினுல் நீனந்து சலம் குளிரும்படி பரிப்பது.

புரோட்சணம் :

இனி வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நுனியைத் தூரட்டிபோல் வீனத்து, ரின்ற நால்விரலேயும் மடக்கி அங்குச முத்திரையி கூலே புருவநடு விந்து அமிர்தத்தை 'இருதையாய வெளஷட்' என்று வாங்கிச் ''சிவா பநம :' என்று சலத்திலே வைப்பது புரோட்சணம்,

தாடனம் :

் வலக்கைச் சுட்டு விரஸ் நீட்டி மற்றைய நால் விரல் கீனோயும் மடுக்கிக் கீழ் நோக்கி அந்த விர்து அமிர்தம் தகர 'ஒம் அத் திராய பட்' என்று அடித்து நிரர்த்தைச் சிவோதகமாகப் பாகிப்பது தாடனம். 'ஓம் அத்திராய வும் பட்' என்றடித்த ஆோங்களும் பாகிப்பது தாடனம் என்பாருமுளார்.

அப்பியுட்சணம் :

பெருவிரலே உள்ளே மடக்கி மற்றை நால்விரலேயுஞ் சேர்த்து நீட்டிய சுவத்திக முத்திரையால் அதாவது கவிழ்ந்த பதாக முத்திரையால் 'ஓம் கவசாயவௌஷட் ' என்று 'அந்த அமிர்தம் சலத்திலே அமிழும்படி முடுவது அப்பியுட்சணம்.

ஆக, ரிரீட்சணம். புரோட்சணம், தாடனம். அப்பியுட் சணமாகிய இவையே நாற்சுத்தி எனப்படும்.

தாளத்திரையம் :

வலக்கைப் பெருவிரல் ஒழிந்த விரல்களினல் பதாகை முத்திரைகொண்டு இட உள்ளங்கையிலே 'ஓம் அஸ்திராய பட் ' என்று மூன்றுதரந் தட்டுவது தாளத்திரையம்.

இடவுள்ளங்கையில் வலக்கைச் சுட்டுவிரல் **ஈடுவிரல்** அணிவிரல் மூன்றையுஞ் சேர்த்து நீட்டி மற்ற இருவிர**ஃபயும்** நீக்கிய கோவிடான முத்திரையால் ' ஓம் அஸ்திராயபட்ட் ''என இடவுள்ளங்கையில் தட்டுதல் தாளத்திரையம் ஏனபாருமுனர்,

இத்தாளத்திரையம் விக்கினம் பண்ணுகிற இராட்சத**ரை** யோட்டுவது,

திக்குபந்தனம் :

வலக்கைச் சிறுவிரல் முதலாகிய மூவிரலும் மடக்கிச் சட்டுவிரல் நுனியால் பெருவிரல் அடிதொட்டுச் சோடிகா ்முத்திரையால் ஒம் அஸ்திராயபட் என்று சலத்திலே கிழக்கு ்முதலான பத்துத் திக்கிலும் தெளிப்பது திக்குபர்த்னம்.

இது அந்த அமிர்தம் எங்கும் பரவாமல் அக்கினிக் கோட்டையீட்டதாகப் பாவிப்பது.

அவகுண்டனம் :

வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நீட்டி மற்றை நான்கு விரல்கின யும் மடக்கிய அதீட்சண முத்திரையினுலே 'ஓம் கவசாய வெள்ஷட் ' என்ற ஒருமுறை உள்யச் சுற்றுவது அவ குண்டனம்.

இது, அந்த அமிர்தத்துக்குங் கோட்டைக்கும் இரட்சை ஊகிய அகழ்யாம். இது பூதா அமிர்தம்.

1. 1.71 . \$1485.

3 Wilden to a Williams

தேனுமுத்திரை :

. Bite

இருகாமும் கூட்டி எல்லா வீரல்களேயும் இடையடையே கோத்த க்கொண்டுபெருவிரல் இரண்டையும் பீணத்து, வலக் கைச் சுட்டுவிரல் இடக்கை ஈடுவிரலோடும், இடக்கைச் சுட்டு விரல் வலக்கை ஈடுவிரலோடும், வலக்கைச்சிறுவிரல் இடக்கைக அணிவிரலோடும். இடக்கைச் சிறுவிரல் வலக்கை யணிவிர லோடும், சேரச்செய்து நீட்டிக் கவிழ்த்த தேனு முத்திரையால் ஒம் சிவாய வௌஷட் ` என்று ஞாளுமிர்தம் பொழிந்ததாகப் பாவிப்பதே தேனுமுத்திரை கொடுப்பது,

் நாற்சத்தியொடு தாளத்திரையம் திக்கு பந்தனம் அவகுண் டனம் தேனு முத்திரையாகிய இந்நான்குஞ் சேர்ந்து அட்ட சங்காரம் எனக் கூறப்படும்.

்ட பின்பு மகாமுத்திரை கொடுக்க. இங்ஙனஞ்செய்தலே சல ்சுத்தியாம்.

அஸ்திர சந்தியோபாசனம்

வலக்கை நடுகிரல் மூன்றுஞ்சேர்த்து கிபிர்த்து நடுகிறை யால் சலத்தைத் தொட்டுக் கோமுக முத்திரையினுல் சிரசிலே மூன்றுமுறை 'ஒம் அஸ்திராய வவுஷட்' என்று புரோட்சித்து இருகையுங் கூட்டிச் சுட்டுகிரல் மூலங்களில் பெருகிர்ல் நுனி இருகையுங் கூட்டிச் சுட்டுகிரல் மூலங்களில் பெருகிர்ல் நுனி இன்ச சேர்த்துத் தசாங்க முத்திரையால் ' ஒம் அஸ்திராய சூலாகா ' என்று குரியனிடத்திலிருக்கிற சிவனுக்கு மூன்று சூலாகா ' என்று பக்குருச் செப்த்து மீட்டுமொருமுறை ' ஒம் அஸ்திராய சுலாகா ' என்று தர்ப்பணஞ்செய்க. இதுவே 'அஸ்திர சந்தியோபாசனமாம்'. இந்த அஸ்கிர சந்தியோபாசனம் ஸ்நானத்தின்போது பண்ணு திருந்தால் இப்போது பண்ணுவதாம்.

ஆசமனம்

வலக்கையை விரித்துப் பெருவிரலேயும் கிற விரலேயும் பிரித்துவிட்டுப் பெருவிரல் அடியில் சார்ந்த உழுந்து அமிழ்ந்து கிற பிரமாண சலமெடுத்துப் பிரம நீர்த்தமாகவெண்ணி ஓம் ஹாம் ஆத்ம தத்துவாய சுவதா, ஒம் சும் வித்தியா தத்துவாய சுவதா, ஓம் ஊம் சிவதத்துவாய சுவதா ' வென்று கையிற் பௌத்திரம் தரியாவிடில் இடையிடையே 'கவசாய ாய்: வென்று கைகழுவி மூவகை முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சுத்தியாகும்படி அடிநாக்கு முதல் உந்தி வரைக்கும் ஒரு மயிரிழைப் பிரமாணமாக உட்கொள்ளுவதாகும்.

வலக்கைப் பெருவிரலே அடியிற்சேர வினத்து மற்ற நால் விரல்கினயும் சேர்த்துக் கோகன்ன மத்திரையினுலே உழுந்து அமிழ்ந்தும் பிரமாண சலமெடுத்து ஆசமிக்க என்பர் சிலர். ஏறக்கொள்ளுதல் சுராபானத்தையொக்கும். குறையக்கொள் ளில் வேதங்கள் பிரீதியடையா.

இந்த மூவகைத் தத்துவங்களுக்கும் அ**திதேவதை** முறையே பீரமன் விஷ்ணு உருத்திரராகப் பாவிக்க.

அதரசுத்தி

வலக்கை விரல்கள் ஐந்துஞ்சேர்த்து நீட்டிப் பதாகை முத்திரைகொண்டு பெருவிரல் அடியினுல் ஒம் அஸ்திராயபட் என்று அதரம் இரண்டையும் இடமாக இரண்டுகரமும் உள்ளங்கை கொண்டு கீழாக ஒருதரமும் துடைத்துக் 'க்வசாய நம்: ''என்று கைகழுவுக்.

் ஆகுமாக ஒருதரம். துடைக்கும்போது 'ஓம் இருதையாய நம்: எனத் துடைத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுவர் ஒருகரரார்.

அத்ரமிரண்டையும் இடமாக இரண்டுதரக் துடைப்பது அட்டமா நாகங்களுக்குப் பிரீதியாம். பின்பு உள்ளங்கை கொண்டு கீழாக ஒருதரக்துடைப்பது கணபதக்குப் பிரீதியாம்.

தொடுமிடம்

பெருவிரலேயும் அணிவிரலேயும்கூட்டித் திவ்விய முத்திரை யிலை ' ஒம் இருதையாய நம்: என்று கீழ்வாய் வலமூக்கு இடமூக்கு வலக்கண் இடக்கண் வலக்காது இடக்காது நாப் இரு தையம் வலத்தோள் இடத்தோள் திலை என்னும் இப்பண்னி ரண்டு தானங்களேயும் வலம் முன்னும் இடம் பின்னுமாகத் தொடுக். இதுவே தொடும் இடமாம், ' ஓம் இருதையாய வெள்ஷட் ' என்று தொடல் வேண்டுமென்பார் சிலர்.

ை அதரசுத்தி தொடுமிடம் இரண்டையும் ஆசமன விதியி இல்லே அடக்கிக்கொள்க. புழந்தாள் இரண்டு — சத்தமாதர்கள் தோள்கள் இரண்டு — தேவேந்திரன்

முழங்கை, முன்கை, செவிகள் — சேடன் முதலிய நாகம்

மு இகு

— பிரமன்

ு கண்டம்

— அத்திரதேவதை

என்று இவ்வாறு தியானிக்க.

நாபியில் தரித்த பின்பு வலமுடிந்தாள் இடமுழந்தாள் வலப்புயம் இடப்புயம் வலமுழங்கை இடமுழங்கை வல மணிக்கட்டு இடமணிக்கட்டு முதுகு வலக்காது இடக்காது கண்டம் ஆகிய இப்பதிறை தானங்களிலும் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்க. சிரசிலும் நேற்றியிலும் மார்பிலும் மும்மூன்று முறை தரித்தல் வேண்டும். மற்ற இடங்களில் ஒவ்வொரு முறை தரிக்க, முக்குறிகளின் இடைவெளி ஒவ்வொரங்குல அளவினவாயிருத்தல் வேண்டும்? தரிக்கும்போது அடிக்கடி அத்திரத்தால் குறைத்துத் தரிக்க.

தரித்தற்குச் சொன்ன முக்குறிகளின் அங்குலப்பிரமாணம் ஏறிலுல் ஆயுள் சீரணிக்கும். குறைந்தால் செய்த தவம் போம். பதினுறு தானங்களில் தரிக்கும் நடுநடுவே 'அத்திராய்பட்' என்று அஸ்தசுத்தி செய்ததாகட் பாவித்துக் குழைத்துச் சாத்துக. இது ஆக்கினேய ஸ்நானம். விபூதி தரிக்கும் அளவு பிராமணருக்கு ஒரு நிட்கமும். மற்றவர்க்கு இரண் டரை நிட்கமும் ஆம். நிட்கம் – ஒருகழஞ்சு

எஞ்சிய விபூதியோடுகூடிய கைகிறையைச் சலம் விட்டுக் கொண்டு கும்பமுத்திரையாகப் பிடித்து ' ஓம் ஈசானமூர்த்தாய கம: ' என்பது முதலிய கமோக்தப் 'பஞ்சப் பிரமங்களே 'யுச்ச ரித்து ' ஓம் சிவாய வேளஷட் ' என மூல மக்திரத்தால் சிரசிலே புரோட்சித்து விட்டு ' ஓம் கவசாய கம: வேனக் கை கழுவுக. இதுவே மக்திர ஸ்கானம். விபூதி தரிக்கும் கை கழுவுக. இதுவே மக்திர ஸ்கானம். விபூதி தரிக்கும் கானத்திரையஞ்செய்து மகா முத்திரையினுலே அணேத்து வரிரி தாளத்திரையஞ்செய்து மகா முத்திரையினுலே அணேத்து வரிரி பெடுத்து ' இருதையாய கம: வென்று இருதையத்திலே வந்ததாகப் பாணித்து ஒடுக்கிக்கொண்டு பின்பு மூன்புபோல

ஆசமனம் அதரசுத்தி தொடுமிடம் செய்து மூலமக்திரத்தைத் தியானித்துப் பிரமுருத்தித்தினிருக்கு பரமன்யோமருபசத்தியின் இடமாகக் கடைக்காலில் பால்பொங்கி விழுகிறதுபோல விழு கிற அமிர்தத்திணுலே சர்வ அங்கமும் கணக்ததாகப் பாவிப்பது மானத தீர்த்தம். இது எத்தலத்திலும் அசூசி பொருக்தின இடத்திலே பண்ணச் சுத்தியாம். பின்னர் கரசுத்தி செய்து சகளீகரணம் பண்ணுக. (கரசியாசமும் அங்கசியாசமுமாகிய இரண்டிற்கும் சகளீகரணம் எனப்பேயர்; சியாசம் என்னுஞ் சொல், கைப்பு அல்லது கிரிலையெனப் பொருள்படுமாதலால் ஏற்பது கொள்க.) கரசியாசம் செய்த பின்னர் அங்கசியாசம் செய்யத்தக்கது.

க**ரசுத்தி**்

கரசுத்தியாவது வலக்கை நடுவிரல் மூன்றஞ் சேர்த்து மற்றைய இருவிரலேயும் நீமிர்த்த சாண் முத்திரையிஞ்லே 'ஓம் அத்திராயப்பட்' என்ற சுசியாயிருக்கிற வலக்கையால் இடக்கை அகர்கையில் இரண்டு தரமும் புறங்கையில் ஒரு தரமும் துடைத்துச் சுசியான இடக்கையினுல் வலக்கை அதம் புறம் ஒவ்வொருசரம் தனடத்து ஞாளுக்கினியாலே தகுனைப் பட்டதாகப் பாவிப்பதாகிய இதுவே கரசுத்தியாகும்.

காநியாசம்

இரு கையுங்கூட்டி இரண்டுபெருவீரல்களேயும் உள்ளோ மடக்கி வளத்துச் 'சிவாசரை நம்.' 'சிவமூர்த்தியே நம்' களிலே சுட்டுவீரலினுலே துடைத்துச் சுட்டுவீரல் முதலாகச் சிறுவீரல் ஈருக நான்கினும் அங்குட்டங்களினுலே 'தற்புகுட வத்திராய நம்.' 'சத்தியோசாசமூர்த்தியே நம்.' 'வர்மதேவ குப்யாய நம்.' 'சத்தியோசாசமூர்த்தியே நம்.' என்று முறையே துடைத்து உள்ளங்கைகளிலே பெருவீரல்களே 'வித்தியா தேகாய நம்.' 'சத்திரேப்பியோ உம் பட்ட் என்று முறையே கைக்குள்ளே 'நேத்திரேப்பியோ உம் பட்ட் என்று மடக்கி: வைக்குற்குள் மேருவீரல் சிறுவீரல் குறையும் உள்ளும் கைக்குள்ளே 'நேத்திரேப்பியோ உம் பட்ட் என்று மடக்கி: வைக்கிறதாகப் பெருவீரல் ஈருக ஐந்திலும் 'இருதையுள் சிறுவீரல் முதலாகப் பெருவீரல் ஈருக ஐந்திலும் 'இருதையுள் சிறுவீரல் முதலாகப் செறுவீரல் ஈருக ஐந்திலும் சிறுவீரல் முதலாகப் செருவீரல் சிறக்கு இரும் 'இருதையுள் சிறுவீரல் முதலாகப் செருவீரல் சிறக்கு இரும் 'இருதையுள் ்கைகொச் சுற்றி இரண்டு கைகோயுஞ் 'சிவாய வௌஷட்' ுக்கூறு கூட்டவும். இதுவே கராயோசமாகும்.

இனி, இருகையுங் கூட்டிக் கூப்பிப் பெருவிரல் இரண்டும் உள்ளே வகுத்துச் சின்முத்திரையால் 'சத்தியோ வெளஷட்' தேன்று தகனப்பட்ட கரங்களே அமிர்தத்திடுலே நணந்ததாகப் பாவிக்க. பின்பு அங்கங்களுக்குள்ளே கையும் ஒன்றுணும் விகேஷித்துச் சிவார்ச்சணக்கு ஏதுவாய்ச் சத்திமயமுஞ் சிவ ம்பழ்மாயிருத்தலால் இருகையுங் கூட்டிப் பத்மாசனமாகப் பாளத்து அதிலே சில்னே ஆவாகனம் பண்ணுகிறதாகப் பாவித் துக் கருகஸ்தன் சிருஷ்டிக்கிரமமாகவும் பிரமசாரி திதிக்கிரம மாகவும் வானட்டிரஸ்சனும் சக்கியாசியும் சங்காரக்கிரமமாக வும் செய்யக்கடவர். சிருஷ்டிக்கிரமமான சரரியாசம் இரண்டு இட்ருவரல் நுனியும் அணிவரல் மூலங்களில் வைத்த அதிட் இரன் முத்தரையால் சிவாசனுய நம: சிவமூர்த்தியே நம: இதன்று ஆசனமூர்த்தி கற்பித்துப் பெருவிரல் மூலங்களிலே **தட்டுவரல்** நுனிகளே உட்டணீக முத்திரையல் ஈசான மூர்த் . இயே நம்: என்று ைத்துப் பெருவிரல்களின் நுனியால் சுட்டு வீரல் நுனிகளேச் சின்மய முத்திரையாலே தற்புருஷ வத்திராய **நம**் என்று வைத்துப் பெருவிரல்களின் நுனியால் நடுவிரல் நுனிசன் யோக முத்திரையால் அகோர இருதையாய நம: * என்று வைத்துப் பெருவிரல்களின் நுனியால் அணிவிரல் ்துளிக்கோத் திவ்விய முத்திரையினுலே வாமதேவ குய்யாய நம: ்னேற்ற வைத்துப் பெருவிரல்களின் நுனியால் சிறுவிரல் நுனி ்கள் ஆக்கிர முத்திரையினுல் சத்தியோசாத மூர்த்தியே நம: ் என்று வைத்து இவை சிவனுக்கு ஐந்து திருமுகமாகப் - பாவித்துப் பெருவிரல்களின் நுனிபால் அணிவிரல் மூலத்தில் வித்தியாதேகாய கம்: என்று ் அதிட்டான் முத்திரையால் ு தேக்த்தையும் இருகை ஈடுவிரல் மூன்றும் உள்ளே மடக்கிப் ் பெறுவிரல் சுறு விரல்களே ரிமிர்த்து இருகையுங்கூட்டிக் கிடா ் முத்திரையால் 'கேத்திரேப்பியோ கம்;' என்று இச்சாஞானக் ் இளியர் சொருபமாகப் பாவித்து சேத்திரங்களேக் கொடுத்து ் இட்டான முத்திரையால் சிவாய நம்: என்று சிவனே ஆவா **்குள்ப்பண்ணிப் பெருவிரல்களின் நுனியால் சிறுவிரல்களில்** ு இருதையாய கம்: அணிவிரல்களில் சிரசே கம்: கடுவிரல்களில் **ு இதாகையாடம்: சுட்டு விரல்களில் கவசாய நம: என்றுஞ் சுட்டு** ் இந்திருவிகளால், பெருவிரல்களில் அத்திராய நம்: என்றும்,

சிவனுக்கு இருதையாதி காறும் : கியாசம் பண்ணி இரு ஆட்ட்டு பெருவிரல்கள் சிறு விரல்களே கீட்டி கடு மூன்று விரல்களேடிம் வளேத்து வலக்கை மேலும் இடக்கை கீழுமாக ஆத்மகிங்க முத்திரையால் கவசாய கம் : வென்று ஒருதரம் கையை வனேய யச்சுற்றி கமஸ்கார முத்திரையால் சிவாய வெள்ஷட் என்று கொடுப்பது கரகியாசம் என்பாருமுளர்.

அங்ககியாசம்

வலக்கைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களினுலே இருதையத் திலே 'சுவாசனுய நம்: சிவமூர்த்தியே நம்:' என்று வைத்துக் கையை முட்டியாகப் பிடித்துப் பெருவிரனினுவே இரசில் ஈசானத்தை உச்சரித்து வைத்துப் பெருவிரலேச் கட்டுவிரல் முதலாக நான்கு விரலினும் கூட்டி டெற்றி இருதையம் நாழி பாதங்கள் எனும் இவ்விடங்களில் தற்புருஷ- அகோர-வாம்தேவ் சத்திபோசாதம் இவைகளே ஈமோக்கமாக உச்சரித்து முறையே வைத்து இருதையத்சிலே பெருவிரல் அணி பிரல்களே வித்தியு: தேகம் உச்சரித்து வைத்து கேத்திரத்தினுவே கேத்திரங்கள் மூன்றும் நாலும் நடுவிரல் மூன்றையும் வைத்துப் பெருவிரவ் அணி விரல்களிணுலே மூலத்தை உச்சரித்துத் தேகபெந்தம் வைத்ததாகப்பாவித்து இருதையத்திலே வைத்து இருதையூஞ் சிரசு சிகை இந்த மந்திரங்கள் உச்சரித்துப் பெருவிரனினுகே சிறுவிரல் அணிவிரல் ஈடுவிரல்களே வைக்கு முறையே கொட் டுக் கவச மந்திரத்திணுலே சுட்டுவிரல்களே நட்டி இரண்டு புறமுங் கழுத்தைச் சூழ்ந்து மேலே தொடுத்துக் கீழே இறக்கி முமே மார்பு மட்டும் கொண்டுவந்து வைத்து உள்ளங்கை களிலே அக்கிராய மந்திரத்தினு 3ல வலமி உமாக அணி விழலி கள் வைத்து அத்திராய வும் பட் ் என்று தாளத்திராமும் சோடிகா முத்திரையினல் திக் தபந்த எ மும் பண்ணித் கூலுகாழு வௌஷட் என்று அவகுண்டனம் செய்து வெளஷட்' என்ற அடிமுடியள வாக மகாமுத்திரை கொடுக்கூ இதுவே அங்க கிபாசமாம்.

இனி அங்கமெல்லாஞ் சிவபா வ ஊயாக் தம்படி வலக்கைப் பெருவிரல் அணிவிரல் கூட்டிய திவ்விய முத்திரையினுல் மார்பிலே சிவாசயைநம; என்று வைத்து உந்திவனின்றும் இருதையார்தமான வெண்டாமரை ஆசனமாகப் பாவித்துத்

🛱 வேகிய முத்திரையால் மார்பில் சிவமூர்த்தியே நம்: என்று ஆசன்த்துக்கு மேலே மூர்த்தி கற்பித்து வலக்கைமுட்டியாகப் பீடித்து அணேத்த பெருவிரல் நுனியால் உட்டணிக முத்திரை யால் சிரசில் ஈசான மூர்த்தியே நம்; சின்மய முத்திரையால் **யுருவாடு விர்துத் தானத்தில்** தற்புருஷவத்திராயாம் : யேரக முத்திரையால் மார்பில் அகோர இருதையாயாம்: திவ்கிய முத்திரையால் உந்தியில் வாமதேவகுப்யாய ஈம: இரண்டு முழந்தாள்களிலும் சத்தியோசாத **முத்திரையால்** மூர்த்தியே நம்: என்று வைத்து இவை சிவனுக்கு ஐந்து இருமுடிகளாகப் பாவித்துத் திவ்விய முத்திரையால் மார்பில் வித்தியா தேகாய நம்: என்று தேகத்தையும் வலக்கைச் சிறு வீர்க்கீழும் பெருவிரல் மேலுமாக மடக்கி வீளத்து மற்ற ஈடு வீரல் மூன்றும் தேங்காய்க் கண்டோல சிமிர்த்த ஆக்கிரகண்ட முத்தரையால் இச்சா ஞானக்கிரியா சொருபமாகப் பாவித்து கேத்திரேப்பியோ நம: என்று தன் வலக்கண் இடக்கண் நெற் றிக்கண் இந்த மூன்றிடத்திலும் திரிநேத்திரம் கொடுத்துத் திவ் **விய முத்திரையால்** சிவாய கம: என்று மார்பிற் சிவ*ண* ஆவா கணம்பண்ணி ஆக்கிர முத்திரையால் இருதையாய நம: என்று மாங்கும் முக்திரையால் திவ்விய சிரசே நம: கிரசிலும் போக முத்திரையால் சிகாய கம: என்று படிரி யிலும் வைத்து இருகை விரல்களேயும் மடக்கிச் சுட்டு விரல்களே நீட்டி நாராச முத்திரையால் கவசாய நம: என்று கழுத்தைத் தன் மார்பளவாகச் சூழ்ந்து வலக்கை அணிவிரல் இனி இடவுள்ளங்கையிலும் இடக்கை அணிவிரல் நுனி வைவுள்ளுங்கையிலும் முஷ்டி முத்திரையால் அத்திராயாம: என்று சிவனுக்கு இருதையாதிகாறும் நியாசம் பண்ணிக் கோவிடான முத்திரையால் அத்திராயப்பட் என்று தாளத் **திரையமுஞ்செய்து சிரசைச்சூழ்**ந்துபத்துத்கிக்கிலு**ம்** சோடிகா முத்திரையால் தெறிப்பது திக்குபந்தனமாகிற அக்கினிக் கோட்டையாகவும் அதிதீட்சண முத்திரையால் கவசாயாம; அவகுண்டன வளேப்பது தரதற்கு மேனேக்கி என்று மாகிற அகழாகவும் பாவித்து இரண்டு பாரிசமும் இருகரமும் விரித்துப் பாதாதிகேசார்தம் மேல்ரோக்கி மகாமுத்திரையால் சிவாயவௌஷட் என்று கொடுத்து மந்திரங்களெல்லாம் சரீரத் இலே பொருந்தி அது கப் பாவிப்பது அங்கரியரசமாம் - என் தொரும் உளர்.

பிராணுயாமம்

4

வல நாசியைப் பெருவிரல் கொண்டுமுடி அத்திர மந்திரத் திரைலே இடநாசியைச் சொதித்துப் பின் இடநாசியை அணி வீரலிணுலே மூடி அம்மந்திரத்திணுவேயே வல நாசியைச் சோதத்துப் பீரம் கூத்திரிய வைசியராகிய இம்மூவர்க்கும் பிரண்வத்தினுலும் நாலாம் வருணத்து ஆசாரியர்க்கும் சாத கர்க்கும் முக்கலேப்பிரணவ பஞ்சாக்கரத்தாலும் விசேடிக்கும் சமயிக்கும் சங்கிதா மந்திரமாகிய பதினேரு மந்திரத்தாலும் பண்ணுவதும் செபிப்பதும் முறைமையாம். வலக்கைத் கட்டுவிரலும் ஈடுவிரலும் மடக்கிப் பெருவிரனிணுலே வல நாசியை மூடி இடநாசியாலே வாயுவைப் பதினுய மாத்திரை யளவும் பதினேரு முந்திரத்தையும் உச்சரித்துப் பூரகம்பண்ணி. அணிவீரலால் இடநாகியை மூடிக்கொண்டு இருபத்துநாலு மாத்திரையளவுஞ் சங்கிதையை உச்சரித்து வராக முத்திரை யால் கும்பகம் பண்ணிப் பெருவிரமே விட்டு வலநாதியால் விடுகிறபோது பன்னிரண்டு மாத்திரையளவுஞ் வாயுவை சங்கிதையை உச்சரித்து இரேசகம் பண்ணுநிறது மூன்ரும்; பட்சம். இதற்கு இரட்டிமாத்திரை மத்திம் பட்சம். மூன்று மடங்கு மாத்திரை உத்தம பட்சம். இப்படிப் பூரகம் ஆதி யாகச் செய்கிறது போகத்தைக் கொடுத்கும், இனி இரேசகம் ஆதியாகச் செய்யும் விதம்.

அந்த முத்திரையினுலே இடநாகியை மூடி உள்ளேயிருக் கிற வாயு அகுசி ஆகையாலே பன்னிரண்டு மர்த்திரை அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்து வலநாகியாலே விட்டு இரேச்கம்பண்ணி வலநாகியை மூடி இடநாகியினுலே புறவாயுவைப் பதினுறு மாத்திரையளவும் உள்ளேயேற்றிப் பூர்கம்பண்ணி இரண்டு நாகியும் மூடி வராக முத்திரையால் இருபத்துநாலு மாத்திரை யளவும் கும்பகம் பண்ணுவது முத்தியைக் கொடுக்கும். இந்த மாத்திரை மூன்றும்பட்சம், இரட்டி மாத்திரை மத்திம்பட்சம் மூன்றுமடங்கு மாத்திரை உத்தம்பட்சம்.

இந்தப் பிராணயாமம் பண்ணுகையில் விடப்பட்ட மகி னங்கள் சுத்தியாகும்பொருட்டு வலக்கையைக் கோகர்ண முத் திரையால் மூலமந்திரம் உச்சரித்து அக்கினிமுதலான தேவதை கள் இருக்கிற வலச்செவியில் வைக்க. இவ்வாறு பிராணு யாமஞ் செய்வது சரிரத்திலுண்டான மனினங்கினல்லாம் போய்ப் பரிசுத்தமாகும் பொருட்டென்றும் பின்பு சந்தியா தேவதைகளே மனமொன்றித் தியானிக்கும் பொருட்டென்று அறிக்.

சிவதீர்த்தகரணம்

இனிச் சிவதீர்த்த கரணம் செய்க. வலக்கையை முட்டியாகப் பிடித்துப் பெருவிரலோடுசேரச் சுட்டுவிரலே மட்டும் டீட்டி நுனியை யானத் துரட்டிபோல வளத்து அங்குச முத்திரையால் புருவாடு விந்துத்தானத்திலிருக்கிற அமிர்தத்தை 'இருதையாய வௌஷட்' என்று உச்சரித் தெடுத்துச்சலத்திலே வைத்துச் ' சிவாய நாட்' வென மூல மந்திரத்தினுலே அபிமந் திரித்து வலக்கைச் சுட்டுவிரலே நீட்டி மற்ற நால்விரல்களேயும் டிடிக்குக் கீழ்நோக்கி ' அத்திராயப்பட் ' என்று அந்த விந்து அமிர்தம் தகர அடித்து நிரந்ததைச் சிவோதமாகப் பாவித்துச் சுவத்திக முத்திரையால் ' கவசாய வௌஷட் ' என்று அந்த ஆமிர்தம் சலத்திலே அமிமும்படி மூடித் திக்குபந்தனம் அவ குண்டனம் சலத்திலே அமிமும்படி மூடித் திக்குபந்தனம் அவ குண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரை கொடுக்க. இதுவே சிவதீர்த்த கரணமாம்.

சந்தியா தேவதைகள் தியானம்

கூலேயில் சரசுவதி எனப்படும் பிராமியையும் மத்தியானத் தில் இலக்குமி எனப்படும் வயிணவியையும் மாஃயில் உருத் திரி எனப்படும் ரௌத்திரியையும் தியானிக்க.

பிராமியின் தியானம்

பண்ணுவது சந்தியாவந்தனப்பின் முன்னர் பாணிசியா தம்பண்ணிப் பேணுமனத் தினைய்க் கண்ணிவரு காலேயினிற் சிறந்தஅயன்தேவி கரநான்கு முகநான்கு மிருநான்கு கண்ணும் எண்ணுசேபஞ் சிருக்குவலங் கமண்டலமுக் தண்டும் இளஞ்சடையும் புரிநூலும் இளமையொடுஞ் சிறந்த உண்ணவுருவுக் துகிலுஞ் செய்யஅன்ன வாகனபத்

வயிணவியின் தியானம்

மருவுதிரு முகமொன்று கரங்கள் நான்கில் வலத்தபயக் தண்டு இடத்து வலம்புரிசக் கரகல்

பொருவில்திரு மேனிசுக்கில வன்னர் தருணம் பொருந்தும் ஒளிதரும் புரிநூல் புகழ்துளப மால

பெருகுமொளி தருமணிப்பூண் பிறங்குமார்பிற் பேரோளிவேண் பட்டல்குல் சீர்க்கருடன் மீதே

வருகமல வாசனியைப் புருவத்தினிடையே மத்தியிர் ன்கதன்னில் வணங்கிடாயே

ரௌத்திரியின் தியானம்

வணங்குவதந்திபிற் பிரமரந்தரத்தே சோதிவளர்வத**னம்** ஒன்று இரு நயனங்கள் மூன்ர இணங்கு இருக் கரநான்திற் செபஞ்சூலம் வலத்தால்

இடத்தபயஞ் சத்தியுமா இளம்பிறையுஞ் சூயுப் இ பிணங்குசடா முடிகீல சிறத்தின்ளா யழகுபிதிரிடப் — இ வாகன்பத் மாசனியைப் பேணும்

அணங்கிவர்மு வருங்கருணு கரருமாய்க் கன்ம மனேத்தினுக்கும் அருங்கரியா ரவரென்றிங் கறியே.

என்னும் இத்திருவிருத்தங்களிற் கூறியபடியே நட்சத் தரப் பிரகாசம் மழுங்கி வருகிற பிராதகாலத்திலே சந்தி செய் பவர்கள் இருதைய கமலத்திலே அன்னவரகனத்து மேலே பத்மாசனமும் நாலு மு சமும் எட்டுக்கண்ணும் சிவந்த சடையும் சிவந்த ஆபரணு செளும் பூணூ லும் நான்கு கையும் வலக்கையிரண்டினும் உருத்திராக்க வடமும் சிருக்கு முத்திரையும் இடக்கையிரண்டினும் தண்டுங் கமண்டலமும் என்னும் நாமகரணமும் சாத்விககுணமும் பிராமி என்னும் நாமகரணமும் உடைய தேவியை அந்தச் சந்தியில் செய்யும் கன்மங்களுக்கெல்லாம் சாட்சியாகத் தியானிக்கு

இனி மத்தியான சந்தி செய்பவர்களான நிருவாண**தட்சை** ...டுபற்றஷர்கள் புருவ மத்தியாகிய விந்துத்தானத்திலே கருட வாகனத்தின் மேலே கமலாசனமும் ஒருமுகம் இரண்டு கண்ணும் நானுகையும் அவற்றில் வலக்கைஇரண்டினும்அபயமும் தண்டாயுதமும் இடக்கை இரண்டிலும் வலம்புரிச் சங்கும் சக்கராயுதமும் இணாலும் துளபமாலிகையும் வெள்ளேரிறமும் வெள்ளேஆடை ஆபரணு திகளும்பதிறை றுவயதுடைய யெளவ கைமும் இராட்சதகுணமும் வயிண வி என்னும் நாமகரணமும் உடைய தேவியை அந்தச் சந்தியிற்செய்யும் கண்மங்களுக் கெல்லாம் சாட்சியாகத் தியானிக்க.

இனிச் சாயுங்காலமாகிய மால்யிற் சந்தி செய்பவர்கள் பிரமரந்திரத்திலே இடபவாகனத்தின் மேலே பத்மாசனமும் ஒருமுகமும் மூன்று கண்ணும் பாலசந்திரணத் தரித்திருக்கிற சடாபாரமும் நாலுகையும் அவற்றுள் வலக்கையிரண்டினும் வேலாயுதமும் செய்மால்யும் இடக்கையிரண்டினும் நீனேற் பலமும் அபயமும் முப்பத்திரண்டு வயதுடைய நீலநேத் திரு மேனியும் தாமதகுணமும் ரௌத்திரி என்னும் நாமகரணமும் உடைய தேவியை அந்தச் சந்தியிற்செய்யும் கன்மங்களுக் கெல்லாம் சாட்சியாகத் தியானிக்க. இந்த மூன்று சத்திகளேயும் கிருஷ்ணுதினந் தரித்திருக்கிற வராகவும் செம்மை வவண்மை கருமைநிறங்களே உடையவராகவும் முன்று காலத்திலும் மூன்றி தெருமேனியை உடையவராகவும் மூன்று காலத்திலும் மூன்றி டித்திலும் சமயிமுதலான மூவருந் தியானம்பண்ணுக.

மிசியில் அர்த்த சாமத்திலே மானத சந்தி செய்து துரியை என்னும் நாமகரணத்தையுடைய சத்தியை அரவமாயும் கரிய நிறமுடையவளாகவும் வைத்துத் துவாத சாந்தத்திலே ஆசாரியன் தியானிக்க. இந்த நாலுசந்தியிலும் நானிடத்திலும் குறித்தின் பேகாக்கிர சித்தனை இருந்து தியானம் பண்ணிப் பின்னிர் மந்திராபிஷேகம் செய்க,

*ம*ந்*திராபி*ஷேகம்

நானிருக்கிறதாகப் பாகித்துக்கொண்டு கையிலே சலத்தை தானிருக்கிறதாகப் பாகித்துக்கொண்டு கையிலே சலத்தை வைத்துக்கும்பக முத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு ஈசானம் முதலிய பதிகுரை மந்திரங்களால் அபேமந்திர்த்துச் சிவாய இவீன்ஷட் என்று திரசிலே அமிர்த் குடம் பொழிர்ததாகப் பறுவித்துத் தெளித்து அபிஷே தித்தலே மந்திராபிஷேகமாகும்.

மார்ச்சனம்

சலத்திலே வலக்கையைவைத்துச் சங்கிகையால் அபி மந்திரித்து வலக்கையாற் சலமெடுத்து இடக்கையில்வைத்துக் கொண்டு அவ் இடக்கை விரல்களினிடையாகக் கீழே விழு இற் சலத்தை வௌஷடு அந்தமான சங்கிதை பந்திரத்தின்லே உலக்கைக் கோமுக முத்திரையாற் சிரசிற் புரோட்சிப்பதே மார்ச்சனமாகும்.

அகமர் ஒணம்

இம் மார்ச்சனத்தில் இடக்கையிற் சேடித்திருக்கும் புன்றே வலக்கையில் வாங்கித் தன்மசொருபமாசவும் பரிசுத்தமாகவும் பாவித்து இடைகணேயாகிய இடநாகியிலே வாயுவினுலே போற்றிப் பூரித்துப் பின் கும்பகஞ்செய்து அந்த வாயுவுடனே இந்தச்சலம் உள்ளே புகுந்து அக்கும்பகத்திலே வாயுவும் தானும்கூடி உள்ளேயிருக்கிற பாவங்களேயெல்லாம் அரித்துத் தகித்துக்கொண்டும் அந்தப் பாவம் மைக்குழம்பு போலப் பிங்கணேயாகிய வலநாகி வழியே இரேசகத்தால் கழியச்செய்து கொண்டும் வந்ததாகப் பாவித்து அக்கினி வச்சிரசில் எனப் படும் வலக்கால் பெருவிரற் காலாக்கினியிலே புருவநேற்பாகிய கோபக்குறியுடனே 'அத்திராய வும் பட் ' என்று விட்டு அந்தப் பாவம் அவ்வக்கினியினுலே பொடிபட்டு ஒழிந்ததாகப் பாவிப்பதாகிய இது அகமர்ஷணமர்கும்

கவச வேஷ்ணம்

பின்பு முன்புபோல ஆசமனம் அதரசுத்தி தொடுமிடம் கரரியாசம் அங்கரியாசம் பண்ணிக்கொண்டு கவச வேஷ்ணம் செய்க. வலக்கைபிலே சலத்தை அள்ளி பெடுத்து . முட்டி யாகப் பிடித்துச் சுட்டுவிரல் ரிமிர்த்த பரிகை முத்திரையிஞ்டூல் ' ஓம் கவசாய நம: ' எனத்' தன்'ன வலமாகச் சுற்றுக். இதுவே கவச வேஷ்ணமாம்.

இனிச் சதாசிவத் தியானமும் காயத்திரி செபமும் தெய்த பூன் தர்ப்பணம் செய்க

சதாசிவத் தியானம்

மூர்த்தியை சூரியமண்டலத்திலே இருக்கிற சதாசிவ ப்ரவருக்க படிக்கிறமா**ப்** உச்சியிலே இளமை **ரிருதிதிசை நோக்கி இரு**ப்பதாகவும் தற்புருஷமுகம் கோங் கப்பூ நிறமாய்த் தரணவயதாய் மேற்குத் திசை நோக்கி இருப் பதாகவும் அகோரமுகம் கருமை நிறமாய் விருத்த வயதாய்த் தாடி யுள்ளதாய் வட திசை கோக்கி இருப்பதாகவும் வாமதேவ **முகம் சி**வந்த நிறபாய் ஸ்தீரீமுகமாய்த் தென்திசை நோக்கி இருப்பதாகவும் சத்தியோசாத மகம் பால் சிறமாப் ஈலவயதாய்க் **கீழ்த்தி**சை **நோக்கி** இருப்பதாகவும் முகங்கள்தோறும் முக் கண்ணும் சடாமகுடத்தில் கொன்றைமாலே அர்த்த சந்திரனும் இருமேனியெல்லாம் சுத்தமான படிக ரேறமு மாயிருப்பதாகவும் **வலக்கை ஐ**ந்தில் வேல் அபயம் சூலம் கட்டங்கம் சமருக வரதம் மாதுளங்கனி மாகிய ஐந்தும் இடக்கை ஐந்தில் சர்ப்பம் செபமாலே நீலோற்பலமாகிய ஐந்தும் இருப்பன வாகவும் பதினுறு வயதும் முப்பத்திரண்டு இலட்சணமும் இரண்டு ஸ்ரீபாதங்களும் உடைய வராகவும் வைத்துப் பத்மா சனத்திலே எழுந்தருளி இருக்கிற அவதாரமாய் இருதையத் தலே தியானம் பண்ணுக.

சிவகாயத்திரி செபம்

இப்படிச் சதாசிவ மூர்த்தியைக் தியானம் பண்ணுவிடில் சிவகாயத்திரியைப் பொன்னிறமான திருமேனியை உடையவளாய் ஒருமுகமும். மூன்று கண்ணும் நான்கு கைகளும் அப்பமும் செப்பாலேயும் கமண்டலமும் உடையவளாயிருக்கிற பரையை எப்போதும் உள்ளவராகவும் சிவசமயத்தைஸ் காபீக்கிற வராகவும் தியானித் துக் கையில் பௌத்திரம் தரித்துக்கொண்டு இருகையுங் கூட்டிச் சுட்டுவிரல் மூலங்களில் பெருவிரல் நுனிகளேச் சேர்த்த சங்க முத்திரையால் விரல் நுனிகளால் சல மெடுத்துத் திரும்பவும் அவ்விரல் நுனிகளின் வழிபாகச் சலம் விழும்படி 'ஒம் தர்ம் கேசாய வித்மகே வாக் விசுத்தாய திமகி தர்கோ சிவப்பிர தேருதை யாது ' என்னுஞ் சிவகாயத்திரியை மூன்றுமுறை உச்சரித்து மூன்றுமுறை அர்க்கியம் கொடுப்பதாய்த் தர்பித்

Q.

துப் பத்துருவாவது ஏழுருவாவது அச்சிவகாயத்திரி மந்திரத் தைச் செபித்து மீட்டுமொருமுறை அந்த மந்திரங்கொண்டு தர்ப்பிக்க,

தர்ப்பணம்

சங்கிதையாகிய பதினேரு மந்திரங்களினுலே சுவாகாந்த மாக ஒவ்வொருகால் தர்ப்பித்து, மக்திரங்களுக்கும் தேவர் சர்வேப்படுயோ களுக்கும் ரிஷிகளுக்குமாக நமாந்தமாய்ச் மந்திரேட்பியோ நம: சர்வேப்பியோ தேவோப்பியோ நம: சர்வேப்பியோ ரிஷிஷ் படுயோ நம:' என விரல் இறையால் தர்ப் பித்து மனுஷர்களுக்குக் காரங்குல மூல வழியாகப் பெருவிரல் மூலத்தால் சுவரகாந்த மூலமாகச் 'சர்வேப்பியோ பியோ சுவாகா' என்றும் மாதிரு ஞாதிரு ஆசாரியர்களுக்குச் கட்டுவிரல் மூலத்தாற் சுவாகாக்தமாக 'சர்வேப்புபோ மாதிருப் புயோசுவாகா சர்வேப்புயோ ஞாஇருப்புயோ சுவாகா சர்வேப் பியோ ஆசாரியப்பியோ சுவாகா என்றும் தர்ப்பணம் செய்யும் போது மூலாசாரியரிலிருந்து தம்முபதேசாசாரியார் வரைக்கும் அவ்வாருகவே தனித்தனி சர்வேப்பியோ என்று சொல்லிக் கூட்டித் தர்ப்பித்துக் கணபதி கந்தன் மணேன்மணி தெக்ஷண மூர்த்தி கேத்திரபாலர் சிவகுரு சிவசூரியன் சண்டேசுரராக்ய இவர்களுக்கெல்லாம் விரல் நுனியினுலே 'ஓம் மகாகணபதியே சுவாகா கந்தாய சுவாகா மடுனுன்மணியே சுவாகா தெக்ஷணு மூர்த்தியே சுவாகா கேத்திர பாலாய சுவாகா சிவகு**ருவே** சுவாகா சிவசூரியாய சுவாகா சண்டே சுராய சுவாகாவேன்று தர்ப்பித்துத் தர்ப்டணம் முடிக்க, இவ்வாறு தர்ப்பண**ம் செ**ய தல் ஆதீன சம்பிரதாயமாம்.

இனி, பௌத்திரம் தரித்துத் தரிப்பைபிடித்து இருகையுங் கட்டிச் சுட்டுவிரல் மூலங்களில் பெருவிரல் நுனிகளேச் சேர்த்த சங்கமுத்திரையால் விரல் நுனிகளால் சலவமடுத்து திரும்பவும் அவ்விரல் நுனிகளின் வழியே சலம் விழும்படி யாகத் சிவகாயத்திரியால் மூன்றுதரந்தர்ப்பித்துப் பத்துருவாவது ஏழுருவாவது அந்த மந்திரத்திணுலேசெபித்துப் பின்பொருகால் அந்த மந்திரங்கொண்டு தர்ப்பித்துச் சிவாய சுவாகா என்று முக்கால் தர்ப்பித்துப் பத்துருச் செபித்து மறுத்தொருதரம் தர்ப் பித்துப் பதிணுரு மந்திரத்திணுவஞ் சுவாகாந்தமாக ஒவ்வொரு

Š

1

த்ரம் தர்ப்பித்துச்சர்வேப்பியோ ம**ந்திரேப்பியோ**சுவாகா சர்வே ப்போ தேவேப்பியோ சுவாகா என்று இதுவரையும் விரல் சங்கமுத்திரைகொண்டு தர்ப்பித்துப் **ஙனியா**லே பூணூல் சுழுத்திலே மாலிகைபோலத் தரித்து விரலிறையால் திருமுத்திரையனுலே அதாவது இருகையும் இணத்து விரல் களின் இடைவெளியினுலே சர்வேப்பியோ ரிஷிப்பியோ என் றும் சிறு விரல்களின் அடியால் சடாமுத்திரையால் 'சர்வேப் மனுஷேப்பியோ வௌஷட்் என்றும் இருகையும் இணேத்து பணிக்கட்டால் ஆற்பணன முத்திரையால் தனக்கு ஏதாகைக் சர்வேட்பியோ பூதேட்பியோ வௌஷட் என்றும் . தர்ப்பித்துப் பின்பு பூணூல் இட**மிட்**டு இருகையும் சேர்த்து சட்டுவிரல் அடிகளில் பெருவிரல் நுனிகளேச்சேர்த்த கண்டின ழுத்திரையால் வலக்கைப் பெருவிரல் அடியால் எள்ளுடனே பிதிருப்பியோ சர்வேப்பியோ சர்வேப்பியோ சுவதா மாதருப்புயோ சுவதாவென்று மேற்படி கண்டின முத்திரை யால் சுட்டுவிரல் மூலத்தால் எள்ளுடனே சர்வேப்பியோ ஆசாரியப்பியோ சர்வேப்புபோ **ஞாதிருப்பியோ** சுவதா சுவதாவென்றும் தர்ப்பித்துத் தன்னிடது பாரிசமான டீர்க் .. கரையிலே சங்க முத்திரையினுலே 'அத்திராயப்பட்' என்று குதையுஞ் சலமுங்கூட இறைத்துப் பின்பு பூணூல் வலமிட்டு இட்டுகாமிய மந்திரங்கள் செபிக்கில் அந்தந்த மந்திரங்களி ணுலே சுவாகாந்தமாகச் சங்க முத்திரையால் தர்ப்பித்துக் த்னேச் நீத்து ஆசமனம் கரரியாசம் பண்ணுக. 'என்று ஆதீனப் பிரதியல்லாப் பிரதியில் இருப்பது இல்லறத்தார்க்குச் சொன்ன வீதி என்றறிக.

பின்பு ஆசமனம் அதரசுத்தி தொடுமிடம் கரியோசம் அங்கரியாசம் பண்ணித் தீர்த்தோப சங்காரஞ் செய்க. அதாவது மூன்பு விர்துத் தானத்திலிருந்து எடுத்துச் சலத்தில் வைத்த அமிர்தத்தை இருசுவப் பிராசாத மந்திரமாகிய " அக அம்" என்பதை உச்சரித்து அங்குச முத்திரையால் எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குதலே தீர்த்தோப சங்காரமாம்.

இனி. இருகைய மக்திரத்தால் எடுத்துப் புருவ கடுவில் ஒடுக்குக என்பர் ஒருசாரார்.

சூரியோபஸ் தானம்

கைகிறையச் சலமெடுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கோ மந்தரம் பதினென்றும் உச்சரித்து உற்பவ முத்திரையினுலே குரிய மண்டல மத்தியில் விளங்கும் சதாசிவ மூர்த்தியைத் தியானித்து அம் மூர்த்தியினிடத்திலே மூல மந்திரத்தை உச்ச ரித்து இந்தக் கர்மபலத்தைக் கொடுத்தலே குரியோபஸ்தானம் ஆகும்.

பின்பு சுகாசனமாக இருந்து பிராணுயாமம் சகளிகரணம் செய்து மூலமந்திரத்தைச் செபமாஃயாலாயினும், இல்லாதவர் வலக்கைப் பெருவிரல் நுனியால் அணிவிரல் நடுவிறை முதற் கொண்டு பெருவிரல் அடி வரையிலும் பத்துரு இருபத்தைந்துரு ஐம்பதுரு நூறுரு இவற்றுள் இயன்றமட்டும் ஏகாக்கிர சித்கன நஇருந்து வாய்திறந்து நாவால் பல்அடி படாமக் அந்தக் கரணம் வழுவாமல் செபித்துப் பிராணுயாமம் சகளிகரணம் பண்ணி அட்டதிக்கு பாலரை அவ்வத்திசை நோக்கி நமாந்தமாக அவ்வவர் நாபமுல மந்திரங்களினுலே வந்தனஞ்செய்து தேருத்திரம்பண்ணி 'ஒம் பார்வதி பரமேசுவராய நம்:' என வடக்குநோக்கி நமஸ்காரஞ் செய்து எழுக

அநுட்டானம் – குரியன் உதிக்கும் முன்பு கட்சத்திரம் காணவும், மாலேயிலே கட்சத்திரம்காணும் முன்னும்பண்ணுக், இக்காலம் தப்பிச் செய்தால் சங்கிதாமக்திரம் ஒருமுறை செபிக்க.

காஃயில் சரஸ்வதியை இருதையத்திலும் மத்தியானத்தில் இலட்சுமியைப் புருவாடுவிலும் மாஃயில் ரௌத்திரியைத் துவாத சார்தமாகிய சிரசு உச்சியிலும் வைத்துத் தியானிக்க.

5

h

சைவ அநுட்டானவிதி முற்றிற்று.

; !

அநுட்டானம் - சுருக்கம் 🧋

ô

சுத்தமாகிய நீர்க்கரையிலே வைதிகர் கிழக்கு முகமாகவும் ண்சவர் வடக்கு முகமாகவும் குக்குடாசனமாக இருந்து ' ஓம் ம்கா கணபதியே நம: ' ் என்று சரசின் இருபக்கத்திலும் குட்டி 'ஓம் சிவகுருவே நம;' என்று ஒம்பீட்டு ஓம் அத்திராய் நம்; என்று சலத்தை வலம் இடமாக விலக்கி 'ஓம் சிவாய நட் என்று கிரீட்கணம் செய்து புருவ நடுகிலேயிருக்கிற அபிர்தத்தை ' ஒம் இருதையாய வௌஷட் ் என்று எடுத்து ஓழ்திவாய் நம: ் என்று சலத்திலேவைத்து ' ஓம் அத்திராயப் பூட் என்று அந்த அமிர்தம் தகர உடைத்து, 'ஓம் கவசாய வெள்ஷட் என்று மூடி 'ஓம் அத்திராயப்பட் என்று தாளத் இரையஞ்செய்து ஒம் அத்திராயப்பட் என்று திக்கு பந்தனம் செய்து ந்தும் கவசாயு நம:் என்று வலக்கைச் சுட்டுவிரலால் சல்கதை உணத்துச் ' சிவாய கம்: ` என்று தேனும்த்திரையும் ் சிவாயநம்: ் என்று மகாமுத்திரையும் கொடுத்து 'ஓம் அத்தி ராய வெள்ஷட் ் என்று சிரசிலே மூன்றுதரம் புரோட்சித்துச் சூரியனிடத்தில் இருக்கிற சிவபெருமானுக்கு மூன்ற தர்ப் பணம் 'ஓம் அத்திராய சுவாகா' என்று கொடுத்து ' ஒம் அத்தி ராயுகும்: என்று பத்து உருச் செபித்துப் பின்பு ஒருதாம் • ஓம் அத்திராய் சுவாகா ' என்று தர்ப்பித்துப் பிரம் தீர்த்தமாகப் பாவீத்து ஓம்ஹாம் ஆத்ம தத்து வாய சுதா ் ஓம் ஹீம் வித்தியா தத்துவாய்சுதா 'ஒம் ஹும் சிவதத்துவாய சுதா 'என்று பௌத் திரம் தரியாவிடில் இடையிடையே 'ஓம் கவசாய கம:' என்ற தைதழுவி மூன்றத்தம் ஆசமனஞ்செய்து, ஒம். அத்திராயப் பட்் என்று இரண்டு தரம் அடமாகவும் 'ஓம் அருதையாய நம: என்று கீழாகவும் அதர சுத்திசெய்து . ஒம் இருதையாய நம: என்று பன்னிரண்டு தானத்திலும் வலப்பக்கம் முன்னுகத் தொட்டு ' ஓம் அத்திராய கம: ' என்று சுரசுத்தி செய்து ' சத் தியோ வௌஷட்் என்ற இரண்டு பெருவிரலும் கீழ்நோக்க இரண்டு கையும் சேர்த்துப் பின் வலக்கை மிருக முத்திரை யினுலே கற்பாதி திருநீற்றை எடுத்து இடக்கையில் வைத்து ருத் திசையில் 'அத்திராயப்பட்' என்று விபூதியைத் தொட் டுத் தெறித்து வலக்கையால் மூடி 'ஓம் அத்திராய நம்:' என்று சலத்தைப் புரோட்சித்துக் கலா மர்திரத்தினுவம் பதினேரு பகாவம் அதிதேர்விக்கு வியூக்கிற விழக்கு அதிதெய்வமாகிய முன்று சிரசும் ஒன்பது கண்ணும் மூன்று க**ரமும்**ு**முன்**று பாதமுமுடைய காலாக்கினி உருத்திர மூர்த்தியைத் தியானம் டண்ணி 'ஒம் அத்திராய நமே:' என்று சலம்விட்டு 'ஒம் கை சாய நம் : ் என்ற கு கழத்துச் சிரசில் ' ஈசான மூர்த்தாயு நம்: ் நெற்றியில் ' தற்பருஷ வத்திராய நம் ; 'மார்பில் உர்தியில் பாமதேவ IBLD: 'அசோர் இருதையாய ் மாய்யாய் கப: ். புழந்தானில் ் சத்திடியாஜாத மூர்த்தியே நம்: ு வைச் சரிச்து 'அச்திராய நம: ' என்று செலுத்சைத் தொடிடுப் மற்றப் பச்தத் தானர்களிலும் சச்தியோஜாத LGon பூர்த்தியே நம: ' என்று சரித்தச் சவத்தில் இரண்டு கை யையம் குர்பமுத்திரையாகப் பிடித்துப் பஞ்சப் பிரம மந்தி ரத்தை உச்சரித்துச் சிரசிலே ' சிவாய நடி: ' எனப் புரோட்சித் தேச் இந்தனை விபூதியை 'அத்திராயடட் ' என்று தொளுத்திரை யப் செய்து முகா முத்திரையிருலே அந்த விபூதியை அணத்து வாரி இருதையத்தில் வந்ததாக இருதையாய நம: பானித்து,

அசமனம், அதரசுத்தி, தொடுபிடம், கரசுத்தி செய்து சத்தியோ செஷட் என்று பெருவிரல் இரண்டும் கீழ் கோக்க இரண்டு கையையும் சேர்த்துப் பின்பு கர்ரியாசம், அங்கரியாசம் செய்து பிராணுயாம்முஞ் செய்து அக்கினி முதலிய தேதைகள் இருக்கிற வலக்காதிலே வலக்கையைச் சிவாய நம்: என்று கோகன்ன முத்திரையிணுலே வைத்துப் பருவ நடுவிலே இருக்கிற அமிர்த்தை "இருதைய வெள்ஷைட்" என்றெடுத்துச் சலத்திலே 'சிவாய நம்' என்று கைத்து 'அத்திராயட்ட் ' என்று உடைத்துக் 'கசையை வெள்ஷைட்" என்று மூடித் திக்கு டந்தனம் அவகுண்டனம் சேனு முத்திரை கொடுத்துப் பின்பு,

காஃயில் சரஸ்வதியையும் மத்தியானத்தில் இலட்சு மினயயும் மாஃயில் உருத்திரியையும் செய்த கன்மங் களுக்குச் சாட்சியாகத் தியானம் செய்து பின்பு வலக் கையால் சலமேடுத்து இடக்கையில் வைத்துச் சங்கிதா மர்திரத்தால் அபிமர்திரித்து வலக்கையில் வாங்கிக் குப்ப முத்திரையினுலே 'சிவாய வெள்ஷட் ' என்று அமிர்தம் பொழிர்ததாகப் புடுராட்சத்துச் சலத்திலே வலக்கையை வைச்துச் சங்கிதா மர்திரத்தால் அபிமர்திரித்துச் சலமேடுத்து இடக்கையில் வைச்து விரல் இடைகளினுலே கேழே விழ்திற சலத்தை வெளஷ்டாந்த சங்கதா மந்திரத்தினுலே வலக்கை பால் சிரசிலே புரோட்சித்து மிகுந்த சலத்தை வலக்கையில் வைத்துத் தன்மருபமாகவும் பரிசுத்தமாகவும் பாவித்து வாயுவிணுலே இடநாகு ஒழியே உள்ளே போய்ச் சரீரமெல்லாம் நிகத்து மைக்குழம்புபோல வலநாகு ஒழி வந்ததாகப் பாவித்து வலப் பக்கத்தில் சொலியாரின்ற அக்கினி வச்சிரச்சில்யில் கோபத் தடனே 'அத்திராடிப்டட்' என்ற அச் சலத்தை விட்டு ஆச மனம் அதரசுத்தி தொடுமிடம் கரசுத்தி சரரியாசம் அங்க ரியாசம் பண்ணிச்,

சலத்தை வலக்கையில் எடுத்து முட்டியாகப் பிடித்துச் வலமாகத் தன்சேச் கட்டுவிரலால் 'கவசாய நம்:' என்று சூழ்வித்துப் பின்பு சூரிய மண்டலத்திலே இருக்கிற சதாசிவ மூர்த்தியைத் தியானம் பண்ணி மூலமர்திரத்தையும் சங்கிதை யாகிய பதிடுளுரு மர்திரத்தையும் சுவாகார்தமாகவும் 'சர்வேப் பியோ மந்தரரேப்பியோ சுவாகா ்சர்வேப்பியோ தேவேப் பியோ சுவாகா 'சர்வேப்பியோ ரீஷிப்பியோ நம; 'சர்வேப் ப்போ மனுஷேப்பியோ வௌஷட்் 'சர்வேப்பியோ பூதேப் ப்போ வௌஷட்் 'சர்வேப்பியோ பூதேப்பியோ வௌஷட்' பிதிருப்புயோ சுவவ. 'சர்வேப்பியோ **ுசர்வேப்பியோ மாதிருப்புயோ சுவதா' 'சர்வேப்புயோ** ஞுதிருப்பியோ சுவதா' 'சர்வேட்புயோ ஆசாரிப்புயோ சுலதா' 'மனேன் மணியே சுவாகா, கணபதியே சுவாகா, கந்தாய சுவாகா. 'தெஷ்ணுமூர்த்தியே சுவாகா, கேத்திரபாலாய சுவாகா, சிவ குருவே சுவாகா, சிவகுரியாய சுவாகா, சண்டேசுராய சுவாகா என்ற தர்ப்பணம் செய்து

ஆசமனம் அதரசுத்தி தொடுமிடம் கரசுத்தி கரமியாசம் அங்க மியாசம் பண்ணி இந்தச் சிவதீர்த்தத்தில் வைத்த அபிர் தத்தை 'அக அம் ' என்கிற இருசுவப் பிராசாத மந்திரோச் சாரணம் செய்து அங்குச முத்திரையிணுலே எடுத்துப் புருவ நடுகிலேவைத்து இந்தக் கன்ம பலத்தைச் சூரியனிடத்தில் இருக்கிற சதாசிவமூர்த்தியினிடத்தில் ஒப்புவித்ததாக இருகை மிலும்சலம் எடுத்துச் சங்கிதா மந்திரத்தை உச்சரித்து வலக் தைச்சுட்டுகிரல் வழியாக விட்டு, பின்பு சுகாசனமாக இருந்து பிராணயாமம் சகளீகரணம் பண்ணி மூலமந்திரத்தைப் பத்துருவாவது நூறுருவாவது செபித்து மீட்டும் பிராணயாமம் சகளீகரணம் பண்ணிக் கிழக்கு நோக்கி 'ஒம் இந்திராய நம்: 'என்றும், தென்கிழக்கு நோக்கி 'ஒம் அக்கினி தேவாய நம்: 'என்றும், தெற்கு நோக்கி 'ஒம் யமாயநம்: 'என்றும், தென்மேற்கு நோக்கி, ஒம் மிருதியே நம் : என்றும் மேற்கு நோக்கி 'ஓம் வருணய நம்: என்றும். வடமேற்கு நோக்கி, ஒம் வாயுதேவாய நம்: 'என்றும், வடக்குநோக்கி 'ஓம் குபேராய நம்: 'என்றும் வடக்குநோக்கி 'ஓம் சசான மூர்த்தியே நம்: என்றும் அட்டதிக்கு பாலகரை வந்தித்துப் பின்பு வடக்கு நோக்கித் தோத்திரங்கள் செய்து 'ஓம் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வராய நம்: 'என்று நம்ஸ்கராம் செய்து எழுக்.

அநுட்டானம் - சுருக்கம் முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	ល៧	பிழை	திருத்தம்
2	6	அப்யுட்சனம .	அப்யுட்சணம்
2	30	அத்திர ா ய பட்	அஸ்த்ராய பட்
2	3 2	அத்திராய உம்பட்	அஸ்த்ராய உம்பட்
7	27	தற்புருஷவத்திராய நம:	தத்புருஷவக்த்ராய நம:
	29	வாமதேவகுய்யாய நம:	வாமதேவகுஹ்யாய நம:
14	14	சுவோ தமாக	சிவோ தகமாக
18	32	ஓம் தந்ம கேசாய	ஓம் தந் மகேசரய
$\left. egin{array}{c} 22 \ 23 \end{array} ight\}$	5	ஓம் அத்திராய என வரும் இடங்களில்	ஓம் அஸ்த்ராய என்று உச்சரிக்க
24	23	ஆசாரிப்பியோசுவதா	ஆசாரியப்யோ சுவதா

சைவ அநுட்டான மந்திரங்கள்

கணபதி சிவகுரு வணக்க மந்திரங்கள் :

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஓம் சிவ குருவே ஈம :

பஞ்ச பிரம மந்திரங்கள் :

ஓம் ஈசான மூர்த்தாய கம :

ஓம் தத்புருஷ வக்தீராய கம :

ஓம் ஆகோர இருதயாய ஈம :

ஓம் வாமதேவ குஹ்யாய கம:

ஓம் சத்தியோஜாத மூர்த்தயே கம் :

ஒ**டங்க மந்திரங்கள்** :

இருதயம் — ஓம் இருதயாய கம

துரசு — ஓம் செர்சே ஈம:

சிகை — ஓம் சிகாயை ஈம:

கவசம் — ஓம் கவசாய நம:

ே நேத்திரம் — ஓம் சேத்ரேப்யோ கம

உள்ளங்கை — ஓம் அஸ்த்ராய கம:

பஞ்சபிரம், ஷடங்க மக்திரங்கள் பதிணென்றும் சம்கிதா மக்திரங்கள் ஆகும்.

ஆசமன மந்திரங்கள் :

ஒம் ஆத்ம தத்வாய சுவதா

ஒம் வித்யா தத்வாய சுவதா

ஒம் சிவ தத்வாய சுவதா

பஞ்சகலா மந்திரங்கள் :

ஓம் ரிவிர்த்தி கலாயை கம:

ஒம் பீரத்ஷ்டா கலாயை கம:

ஓம் வித்யா கலாயை நம:

ஒம் சாந்தி கலாயை நம:

ஓம் சார்த்யாத்த கல்பை நம:

ஆசன மூர்த்தி மந்திரங்கள் :

ஓம் சிவாசநாய நம :

ஒம் சிவமூர்த்தயே நம:

ஓம் சிவாய கம:

ிவ காயத்திரி :

ஓம் ஹாம் தன் மஹோசாய வித்மஹே வாக் விசுத்தாய தீமஹி

தன்னே சிவ ப்ரசோதயாத்

சப்தகோடி மகாமந்திரம் :

1. TELD:

- 5. வெளஷட்
- 2. சுவாகா :
- 6. ஹும்
- 8. சுவதா
- 7. ui
- 4. ഖഷ്ട്രൂ

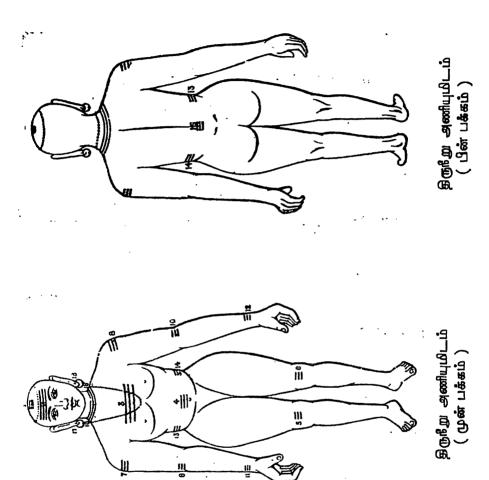
குறிப்பு:

மந்திரங்களே இங்குக் காட்டியுள்ளபடி உச்சரிக்கவும்.

. !!!

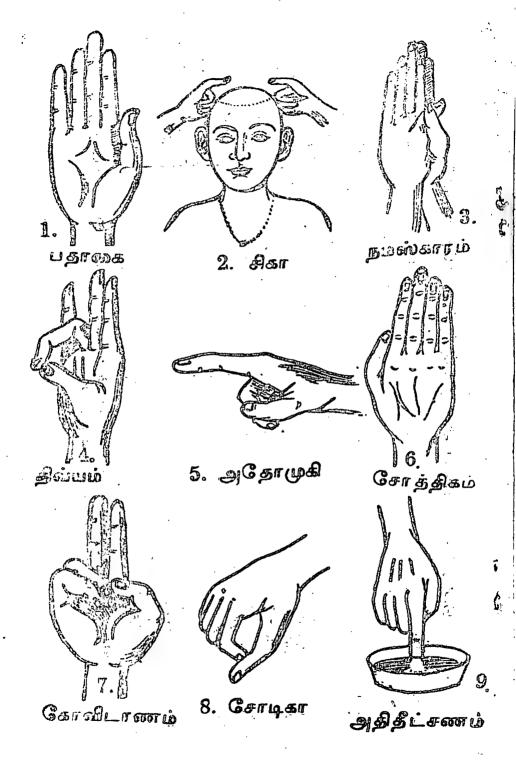
அதிதெய் வம் : முதலிய சத்தமரதேர்கள் தேவே ந்திரன் GFL or நாகங்கள் சதாசிவன் அவைகளுக்கு துர்க்கை கந்தன் ഷീஷ് ത്ത്വ காதுகட்குப் பதிலாக வலது இடது விலாக்கமோக் கொள்வதுண்டு. சத்தியோசாதம் வரமதேவம் மக்கூர். क केप क्रिक्ड AGBRTT. A ST ST LD அங்குலம் श्राम् தெய்வங்கள் சேடன் B∟**s ⊪ood**ési⊕ வலது மணிக்கட்டு இடதுமுழ ந்தான் இடது முழங்கை வலதுமுழந்தாள் வல்து முழங்கை இடதுதோள் வலதுதோள் வலது காது இடது காது நெற்றி **®**Lö 多种的 மார்பு Bra ತ್ರಾಪ್ತುಗ :-त क्वंग .

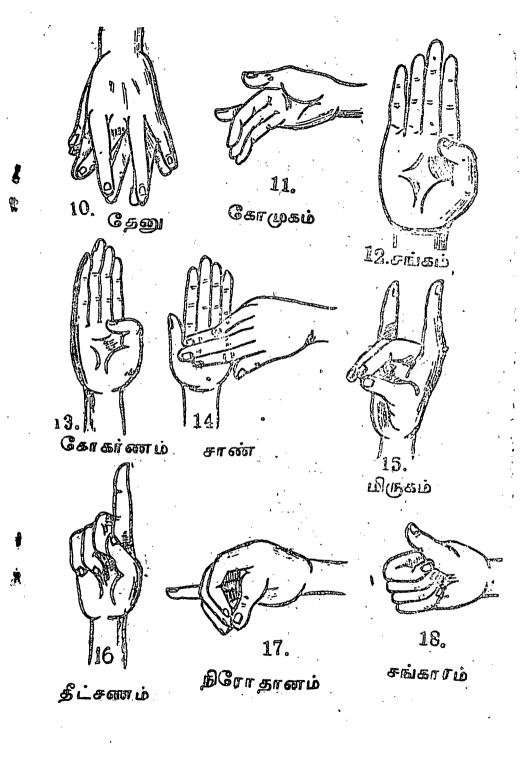
முதலிய நாகங்கள்.

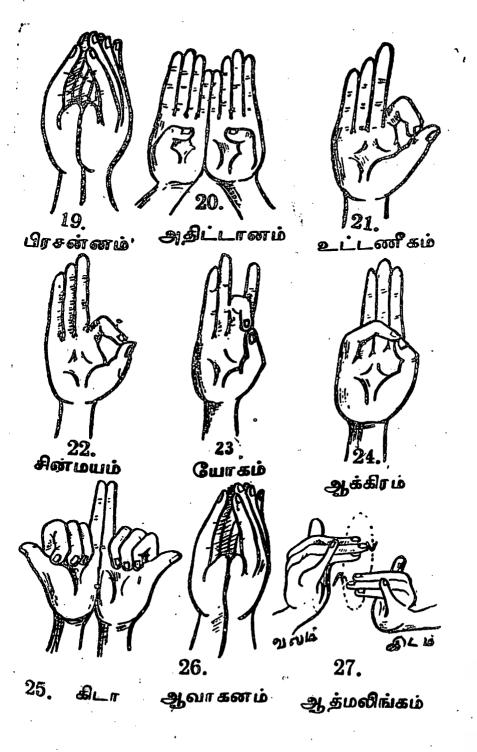

•

அதிதெய் வம் : சத்தமாதர்கள் தேவே<u>ந்</u>திரன் G#L oir முதலிய நாகங்கள் சதாசிவன் அவைகளுக்கு துர்க்கை கந்தன் affois ggg குற்ப்பு :- காதுகட்குப் பதிலாக வலது இடது வீலாக்களேச் கொள்வதுண்டு. சத்தியோசாதம் மந்திரம். வாமதேவம் कुर्वातिक्षक syGsurrio சுசர எப் அங்குலம் முதலிய நாகங்கள். ঞ্চাল্ড தெய்வங்கள் சேடின் ®∟**s**vuesskiesi.⊕ வலது மணிக்கட்டு இடதுமுழ ந்தான் இடது முழங்கை வலது முழ ந்தாள் வல்து முழங்கை இடதுதோன் வலதுதோள் வலது எது. இடது காது நெழ்றி **.** 多种的 மார்பு 67 6507

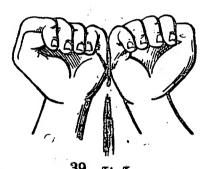

Ç

'37. நிரீட்சணய்

41. பணுமுத்திரை

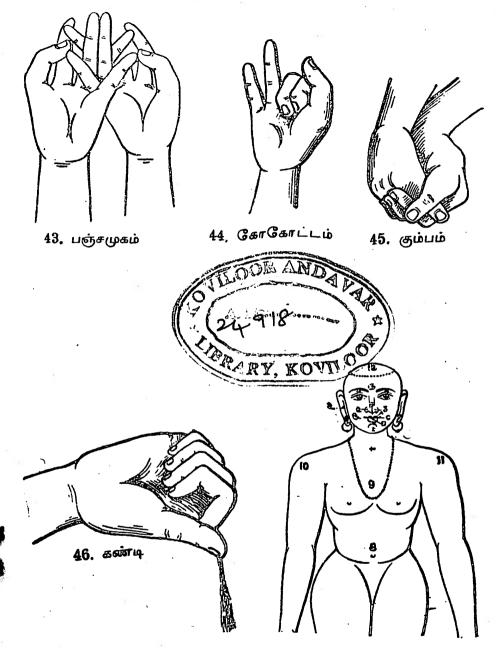
38. பரீகை

40. திரிசூலம்

42. மகாமுத்திரை

65. அதரசுத்தி தொடுமிடம் முதலியவைகளின் அதிதெய்வங் களேக் காட்டும் படம்,

சிவுமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

புரிகாலே நேசஞ்செய்ய இருந்தபுண் டரீகத்தாரும் ஏரிகாலே மூன்றுமாகி இமையவர் தொழநின்ருரும் தெரிகாலே மூன்றுசந்தி தியானித்து வணங்கநின்று திரிகாலங் கண்டவெந்தை திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே — இருநாவுக்கரசர்.

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சு பதஞ்சொல்லி முந்தி எழும்பழைய வல்விண மூடாமுன் சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக்கு எந்தை பிரானரை என்றுகொல் எய்துவதே.

சிவாய நமவெனச் சித்தம் ஒருக்கி அவாயம் அறவே அடிமைய தாக்கிச் சிவாய சிவசிவ என்றென்றே சிந்தை அவாயங் கெடநிற்க ஆனந்தம் ஆமே.

- சுந்தரர்